

og om førelse af en autoriseret protokol. Disse regler kan eventuelt optages i nævnets forretningsorden.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 19, stk. 8, 1. punktum, hvorefter der under behandling af klagesagen ikke må foretages noget, der kan hindre eller vanskeliggøre sagens gennemførelse, er anset for overflødig, idet den tilsvarende bestemmelse i forslaget § 13, stk. 2 må gælde, indtil frednings-sagen er endelig afgjort.

Til §§ 27 og 28.

Gældende lovs § 19, stk. 4 og 5.

Bestemmelserne svarer ganske til gældende lovs § 19, stk. 4 og 5. Bestemmelsen i § 28 vil være særlig anvendelig bl. a. ved fredningsnævnets afvisning af en sag efter forslaget § 12, men det kan være hensigtsmæssigt at bruge hjemvisning i andre tilfælde.

Til § 29.

Gældende lovs § 20, stk. 1, 1.-3. punktum.
Betænkning s. 348-51.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende lovs § 20, stk. 1, 1.-3. punktum. Man har dog ikke medtaget bestemmelsen om, at erstatningspørgsmålene, hvis der er enighed herom, kan afgøres af overfredningsnævnet, såfremt ejeren og de andre i ejendommen berettigede, der har givet møde under sagen, er enige heri, idet bestemmelsen så at sige ikke anvendes i praksis.

Om overfredningsnævnets og taksationskommissionens beføjelser med hensyn til erstatningsfastsættelsen henvises i øvrigt til betænkningen.

Til § 30.

Gældende lovs § 20, stk. 1, 4.-6. punktum

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til gældende ret, idet man dog har fundet det upåkrævet at foreskrive, at formanden for fredningsnævnet skal indkaldes til taksationen.

Bestemmelsen i *stk. 2* er ny. Det bestemmes, at indkaldelsen skal indeholde oplysning om overfredningsnævnets afgørelse med hensyn til fredningens indhold og omfang, og at indkaldelsen — ligesom andre indkaldelser efter forslaget — skal ske ved anbefalet brev.

I *stk. 3* er foretaget en præcisering af den kreds af personer og myndigheder, der skal have underretning om taksationskommissionens afgørelse. Det foreskrives endvidere udtrykkeligt, at kommissionens afgørelser skal begrundes.

Til § 31.

Gældende lovs § 20, stk. 2.

Det foreslås, at de regler, der gælder for underretning om fredningsnævnets kendelser, også skal finde anvendelse ved underretning om overfredningsnævnets kendelser.

Underretning og tinglysning kan efter anmodning af overfredningsnævnet foretages af vedkommende fredningsnævn.

Til § 32.

Gældende lovs § 21.

Betænkning s. 356-57.

Efter den nugældende § 21 skal overfredningsnævnets kendelser, såfremt erstatningsudgiften for det offentlige udgør mere end 10.000 kr. sendes til ministeren, der afgør om bevillingen skal søges. I overensstemmelse med kommissionens forslag har man fundet det forsvarligt at indskrænke forelæggelsen for ministeren og bevillingsmyndighederne til større og mere betydningsfulde sager. Det foreslås derfor, at kun sager, der medfører udgift for det offentlige på over 100.000 kr. til betaling af erstatning, skal fremsendes af overfredningsnævnet til ministeren.

I tilfælde, hvor ikke alle erstatningskrav afgøres forligsmæssigt, må overfredningsnævnets kendelse afvente taksationskommissionens afgørelse med hensyn til de øvrige erstatningspørgsmål. Da det ofte kunne forekomme urimeligt, at udbetaling af de erstatninger, hvorom der var enighed, skulle afvente kendelsens afsigelse, indførte man for nogle år siden med tilslutning af finansudvalget og de kommunale organisationer en ordning, hvorefter der — når indholdet og omfanget af fredningen var fastlagt — med tilslutning af finansudvalget og de pågældende kommunalbestyrelser kunne ske en forskudsvis udbetaling af disse erstatninger. Denne ordning har virket tilfredsstillende. Det vil dog være en forenkling, såfremt en afgørelse om udbetaling af forskud — ligesom tilfældet er, når der foreligger en kendelse — umiddelbart bliver bindende for de kommunale myndigheder, når statens andel er bevilget. For at klargøre dette, har man foreslået stk. 1 ændret, således at det omfatter både kendelser og beslutninger.

Afgørende for, om forelæggelsen for ministeren skal ske, vil det være, om den samlede udgift i forbindelse med den pågældende fredningssag skønnes at overstige 100.000 kr. Undladelsen af en forelæggelse f. eks. ved forskuderstatninger på under 100.000 kr. vil således ikke kunne finde sted, hvis den samlede erstatningsudgift efter overfredningsnævnets skøn vil komme til at overstige dette beløb.